

[Ministeren for offentlige arbejder]

et klart svar på det, men derfor er det alligevel nødvendigt, at man hele tiden overvejer det og følger med i, hvad det er, man gør, og hvordan det virker. Jeg tror ikke, det kan siges med sikkerhed, og her vil jeg gerne citere Torben Bo Jansen, som har skrevet en bog, der hedder »Valg af fremtid«. Det er den bedste fremtidsanalytiske bog, jeg kender. Han har ret mange sider om netop hybridnet og bredbåndsnet, og han siger, at den menneskelige fantasi ikke engang slår til til i dag at kunne sige, hvad dette alt sammen vil medføre.

Jeg vil gerne citere mig selv fra en artikel, jeg havde i Erhvervs Bladet, hvor jeg nævnte tilkomsten af et elektricitetsnet her i landet. Hvem forestillede sig i slutningen af forrige århundrede, hvad det ville føre til? Vi fik elektricitet ind på arbejdspladser og i hjemmene for at få lys og for at få varme, men hvem forestillede sig dengang hårcurlere og barbermaskiner og elektriske skrivemaskiner, og hvem forestillede sig tilslutning til vaskemaskiner og tørremaskiner og opvaskemaskiner og fryserne og køleskabe og strygejern og alt det, som vi omgiver os med hver eneste dag, radio og TV ikke at forglemme? Hvem forestillede sig det ved århundredskiftet?

På samme måde tror jeg – og det signal skal være tydeligt givet – at bredbåndstjenesterne har disse muligheder for at tjene os. Det er vigtigt, naturligvis, at vi behersker dem, ellers bliver det omvendt. Men da de har mulighederne i sig, og da de kommer alligevel, så mener jeg – og det er et svar til fru Lone Dybkjær – at det er fordelagtigt for os, at de kommer hurtigt, idet der er en hel række fordele ved det, ikke kun for industri og eksport, men også for teknologi her i landet, som vil brede sig over ret mange områder. Der er fordel ved, at det kommer hurtigt, når vi netop har til formål at beherske det.

Det kan ikke nytte at vende ryggen til sådanne ting, som kommer alligevel – det kan også være et svar til hr. Tinning, som sikkert ikke har ventet noget svar – det kan ikke nytte at vende ryggen til det, der kommer bagfra og tager dig og vælter dig omkuld. Det er meget bedre at vende fronten til det, at lære det at kende, fordybe sig i det, forstå fordelene, indse risiciene. Så må vi have den tillid til vort undervisningssystem, til vor befolknings stade og standard, at den nok skal

finde ud af at uddrage de gode ting og så vidt muligt undlade, hvad der er mindre godt. Men hvad der er godt og mindre godt, det må det enkelte menneske og den enkelte familie jo til syvende og sidst selv bestemme.

Jeg hører ikke til de bekymrede i den retning, lige så lidt som jeg deler de bekymringer, hr. Kofod-Svendsen gav udtryk for, når han talte om det passiviserende og sløvende, der er over TV-modtagelse i hjem og familier. Der er jo på disse apparater – hvad enten det gælder modtagning af signaler af den ene og den anden art, eller det gælder andre former for bredbåndstjenester – en knap, som, hveranden gang man rører ved den, slukker. Jeg skal ikke give nogen forskrift om, hvor længe der skal være imellem, og hvornår den skal tænde, og hvornår den skal slukke, det må den enkelte selv om. Men jeg mener, at TV-modtagningen i vore hjem er en velsignelse i oplysningens og kulturens tjeneste. Jeg mener, at det samler familierne. Hvor man for en generation siden gik i biografen, forældregenerationen med hinanden og børnene med deres kammerater, så sidder man nu med hinanden på skødet eller i hånden og ser nye ting, spændende ting, dramatiske ting, interessante ting; man kan tale uden at forstyrre naboen, man kan stille spørgsmål. I vor familie, kan jeg udsige i hvert fald, har mange vigtige debatter været ført – for os vigtige – på grund af impulser, der er kommet ud af diverse kasser.

Jeg er overbevist om, at når nu disse nye kabler kommer – og de er over os hurtigere, end vi kan ane, selv om det altså ikke er i år eller næste år – så vil der være en udvikling, som vil prisbilliggøre det, således at de mennesker, der bor ude i de fjernere egne, og som kommer med senere, dog vil få en økonomisk fordel i forhold til dem, der går ind i starten. Heller ikke af den grund skal man være alt for bekymret.

Jeg er overbevist om, at når nu disse mange tjenester kommer, så vil det danske folk have evne til at underlægge sig det, benytte det til det gode – og i øvrigt skal vi ikke have nogen barnepiger til at bestemme, hvad der er godt, og hvad der er mindre godt.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):